

[Jensen-Broby.]

opføre Ejendomme uden for Restriktionerne. Selv om Huslejen bliver højere i disse Huse, er de dog undergivet den Lovgivning, vi har med Hensyn til Huslejaager, og de løber en Risiko. Det er min Overbevisning, at vi ikke har Raad til i den Situation, hvori vi staar med Hensyn til Fremskaffelse af Boliger, at undvære det private Byggeri.

Kristen Amby: Det forekommer mig, at den højtærede Indenrigsminister havde saa fuldkommen Ret, da han i Begyndelsen af sin Redegørelse sagde, at egentlig burde denne Forespørgsel være rettet til Handelsministeren, for det første fordi selve Spørgsmaalet om Materialer hører under Handelsministeriet, men for det andet, fordi det findes lidt mærkværdigt, at det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard er Ordfører ved en Forespørgsel, henvendt til Indenrigsministeren, naar han dog, nogen Tid før denne Forespørgsel blev fremsat i Salen, af Indenrigsministeren netop var opfordret til at træde ind i et Byggeudvalg, der skulde beskæftige sig med disse Sager, og efter det Initiativ, der var taget af Indenrigsministeren, dog var vidende om, at Indenrigsministeriet og Bygningsdirektoratet havde Opmærksomheden henvendt paa alle de herhenhørende Forhold, hvad der jo ogsaa fremgaar af, at de Betragtninger, som det ærede Medlem fremkom med, er nedfældet i det Udkast til Cirkulære, som er afgaaet fra det Udvalg, som de ærede Medlemmer Hr. Fr. Dalgaard, Hr. Jensen-Broby, Hr. Bertel Dahlgaard og Hr. Leth Mouritzen er Medlemmer af.

Men naar jeg har sagt dette, vil jeg gerne føje til, at det vist egentlig er godt, at vi faar denne Debat i Offentlighed her i Rigsdagen, fordi Sagen i sig selv drejer sig om et saa afgørende Spørgsmaal, men ogsaa fordi det er vigtigt, at den store Befolkning maa vide Besked om, hvordan det ligger. Er der fra Administrationsgrene ikke udført det Arbejde, der burde have været udført, saa maa det siges ganske aabent og ligetil, og selv om jeg altsaa paa en vis Maade knap rigtig forstaar Baggrunden for Forespørgselen, haaber jeg alligevel, at dette, at den har været stillet og er blevet besvaret — jeg kan ogsaa takke den højtærede Indenrigsminister for hans udførlige og gode Redegørelse og positive Svar —, betyder, at alle de Administrationsgrene, der har med Sagen at gøre, forstaar, at det er Rigsdagens Vilje, som det er Befolkningens, at nu skal der først og fremmest bygges de nye Boliger, vi kan bygge.

Vi begyndte sidste Aar umiddelbart efter Nytaar at forhandle om og færdigbehandlede saa i Løbet af Foraarsmaanederne et stort Boliglovkompleks, der stillede mange Millioner Kroner til Raadighed, baade for det saakaldte private Byggeri og for det sociale Byggeri, et Lovkompleks, hvorved man vilde søge at faa udfyldt det Tomrum, som er skabt under Krigen med Hensyn til nye Boliger. Vi ved alle, at for at faa dette Tomrum udfyldt skal der i en lang Aarrække, omkring 20 Aar, bygges mindst ca. 20 000 Lejligheder om Aaret, og det vil sige, at der, hvis man skal komme den værste Bolignød til Livs, de første 3 Aar skal bygges 30 000—35 000 nye Lejligheder.

Naar man har vedtaget et saadant Lovkompleks, er det ikke underligt, at man studser, naar det viser sig, at vi i indeværende Aar faar færdiggjort et færre Antal Boliger, end vi selv under næsten de værste Krigsaar har faaet færdige. Saa spørger man sig selv: Hvad er Grunden? Og ganske ligetil falder saa ens Øje paa den Indførsel af Raamaterialer og den Produktion her i Landet, der er nødvendig for Byggeriet; og saa har man alt for let slaaet sig til Taals med, at det dog var der, det kneb saa forfærdelig stærkt. Det kan jeg ikke erkende er rigtigt. Jeg vil sige til Boligbyggeriets Undskyldning, at den Strejke, vi havde i Sommer, og dens Eftervirkninger netop paa det paa-gældende Tidspunkt har forsinket Byggeriet meget mere, end man kan gøre op i Tal, bl. a. for Teglværkernes Vedkommende, fordi man i Forvejen, som det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby sagde, var forsinket paa Grund af Frosten og andet, og naar man saa yderligere forsinkes i Uger, er det klart, at Produktionen kommer i Gang paa et alt for sent Tidspunkt. Men bortset fra dette er det med de Materialer, der har været og er tilgængelige, væsentlig Træ og Sten, helt uforstaaeligt, at saa lidt Nybyggeri bliver gjort færdigt. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg mener at have hørt den højtærede Indenrigsminister sige, at man før Krigen i alt havde til Raadighed omkring 40 Mill. Kbf. Træ, indført og her i Landet hugget. Deraf blev brugt ca. 10 Mill. Kbf. til Boligbyggeri, og af disse 10 Mill. Kbf. fremstilledes 25 000 Lejligheder. Det vil altsaa sige, at man brugte 25 pCt. af det samlede Træforraad til Nybyggeri af Boliger. Vi fik nu at vide, at der i indeværende Aar vil være ca. 27 Mill. Kbf. til Raadighed. Det er dog en antagelig Mængde, men efter de Tal, vi har, vil der ikke blive brugt mere end 16,5 pCt. til Nybyggeri af Boliger. Altsaa paa et Tidspunkt, hvor vi skulde forcere Ny-